

Ақийда дарслари (147-дарс). Аҳли сунна мавқифи (иккинчи мақола)

Ақийда
147-дарс

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

18:11 / 16.08.2021 2683

حَسْبُكَ الْجَلِيلُ وَالْوَالِدُ الْمَكْرَهُ لَكَ نَمَوْ مِيهَارِبِ اِقْمُ تَنْبُ تَايْ اِهِي
نَعْنِي غَلِيلَانِ اِنْفَرَكَ نَمَوَّ اَلْيَبَسِ اِلْاَطْ اِسْ اِنْمُ تَيْبِ اِلْ
نِيْمَلْ اِلْ

1. «Одамлардан йўлга қодир бўлганларига Аллоҳ учун Байтни ҳаж қилмоқ бурчдир» (Оли Имрон сураси, 97-оят).

Аллоҳ таоло ҳажни иститоъати бор кишиларга фарз қилди. Яъни соғлиги кўтарадиган, моддий имконияти бор ва ҳаж қилиш воситаларига эга бўлганларига фарз қилди.

Ана ўша нарсалардан бирортаси бўлмагани туфайли ҳаж қилмаган одамни Аллоҳ иқобга олмайди.

مُكْسِفِ اِلْ اَرْيَخِ اَوْقِفْ اَوْ اَوْعِي طَاوْ اَوْعِ مَسَاوْ مُتَعَطِ اِسْ اِمَّ اِلْ اَوْقَاتِ اَف
نَوْحِ لُفْمُ اِلْ اُمَّ كَيْلْ وَاْفِ هَسْفِ نَحْشِ قَوْيْ نَمَوْ

2. «Аллоҳга қўлингиздан келганича тақво қилинг» (Тағобун сураси, 16-оят).

Аллоҳ таоло инсонга иститоъати, яъни имкони, қудрати етганича тақво қилишни вожиб қилди. Кимда иститоъат бўлмагани учун тақво қила олмаса, гуноҳкор бўлмайди.

مَنْ نَمَفَ اسْمَتِي نَالَ بَقْ نَمَنْ نِيَعْبَاتُ مَنِّي زَهَشْ مُأَي صَفْ دِحْيَ مَلْ نَمَفْ
كُلَّ تَوَهْلٍ وَسَرَوَهْلٍ لِابِ اُونْمُؤْتَلِ كَلْدَ اَنِّي كُسْمَنِّي سُمُاعُ طِإْفِ عَطَتْ سَي
مِيْلَ اَبَادَعَنِّي رِفَاكُلِّ لَوَهْلٍ اُدُوْحْ

3. «Ким қодир бўлмаса, олтмиш мискинни тўйдирсин» (*Мужодала сураси, 4-оят*).

4. Аллоҳ таоло мунофиқларнинг

عُقُوشِ لِمَهْيَلَعٍ تَدْعَبُ نَكَلَ وَكَوَعُ بَبَّ اَلِ اِدِصَاقِ اَرَفَسَوِ اَبِي رِقِ اَضَرَ عَنَّا كُ
مُهَسُفَنًا نُوْكُلُهُ مِ كَعَمِ اَنْجَحَ حَلِ اَنْعَطَتْ سِ اَوْلَهْلٍ لِابِ نَوُفَلِحَ حَيَسَوِ
نَوُبِ ذَاكُلْ مَهْنِ اِمْلَعِي هَلِّ لَو

«Агар имконимиз бўлганида, албатта сиз билан чиқар эдик»,
дерлар» деган гапларини келтирган (*Тавба сураси, 42-оят*).

Ушбу оятлардаги иститоъат - қодир бўлишдан мурод асбобларнинг,
воситаларнинг саломат бўлиши ва инсоннинг имкони бўлишидир.

5. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Имрон ибн Хусойн
розияллоҳу анҳуга: «Намозни тик туриб ўқи. Агар қодир бўлмасанг,
ўтириб, унга ҳам қодир бўлмасанг, ёнбошлаб», деганлар.

Бухорий ривоят қилган.

Бу ҳадисдаги иститоъат - қодир бўлиш ҳам асбоб ва воситаларнинг
саломат бўлишидир.

Иккинчиси: иш билан бирга бўладиган иститоъат. Бундай иститоъат
бир ишни бажариш ила ўз вазифасини адо этиш имкониятидан
иборатдир.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

